NORAKSTS
Lieta Nr.A420526710
A-00153-12/20

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 29.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I. Višķere,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Linden" pārstāvei *Ž.K.* un Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Administratīvās komisijas pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Linden", reģistrācijas Nr.0003782965, pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 15.decembra lēmuma Nr.D57 45-9 (administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.008723) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Īres valdes locekle 2009.gada 11.novembrī sastādīja pieteicējai SIA "Linden" administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.008723 *(47.lietas lapa)* par to, ka */adrese/*, Rīgā, dzīvokļos Nr.12., 13., 14. un 17. pārtraukta ūdens padeve, tādējādi pārkāpjot likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}pantu.

[2] Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 15.decembra lēmumu Nr.D57 45-9 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) (*16.lietas lapa*) pieteicēja, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 32.pantu un 150.^{3}pantu, saukta pie administratīvās atbildības un pieteicējai piemērots naudas sodu Ls 5000 apmērā. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka no Rīgas pilsētas Īres valdes 2009.gada 20.augusta, 2009.gada 24.septembra un 2009.gada 27.oktobra apsekošanas aktiem izriet, ka pamatpakalpojums – aukstais ūdens – dzīvojamā mājā */adrese/* netiek nodrošināts un šis pārkāpums vērtējams kā ilgstošs un izdarīts ar nodomu.

[3] 2010.gada 18.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu *(3.-5.lietas lapa)*.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Pieteicēja nesaņēma izsaukumu uz Rīgas domes Administratīvās komisijas sēdi, kas notika 2009.gada 15.decembrī.

Tā kā pieteicējai nebija dota iespēja izteikt savu viedokli un iesniegt pierādījumus, atbildētājs ir pārkāpis procesuālā taisnīguma principu.

[3.2] Nav patiesa informācija, ka 2009.gada augustā, septembrī un oktobrī pieteicēja nenodrošināja ar pamatpakalpojumu dzīvojamo māju */adrese/*. Visu šo laiku tehnisku iemeslu dēļ ūdens netika nodrošināts mājas */adrese/* dzīvojamās telpās, bet ūdens tika nodrošināts dzīvojamās mājas */adrese/* pagalmā, līdz ar to šīs mājas dzīvojamo telpu īrniekiem bija iespēja saņemt šo pamatpakalpojumu. Par ūdens pieejamību dzīvojamās mājas */adrese/* īrnieki tika informēti ar paziņojumu no pieteicējas.

[3.3] 2009.gada decembra sākumā ūdensvads tika saremontēts, taču aukstuma dēļ ūdens dzīvojamās mājas Rīgā, */adrese/*, dzīvojamajās telpās sasalis. Neviens no īrniekiem pieteicējai netika ziņojis par to, ka ūdens dzīvojamajās telpās ir aizsalis.

[3.4] Atbildētājs nav izvērtējis un sniedzis motivētu novērtējumu pieteicējas izteiktajiem

argumentiem, līdz ar to atbildētājs ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas 4.punktu un 62.pantu. Turklāt, neuzklausot pieteicēju, kā tas paredzēts APL 62.pantā, atbildētājs pārkāpis vienu no administratīvā procesa pamatprincipiem, tādējādi ievērojami ietekmējot pārsūdzētā lēmuma saturu.

[3.5] Atbildētājs bez jebkādas motivācijas un pamata pārsūdzētajā lēmumā ir norādījis, ka pieteicēja pārkāpumu ir veikusi apzināti un ilgstoši.

[3.6] Pārsūdzētajā lēmumā nav motivēts un pamatots piemērojamā naudas soda apmērs. Līdz ar to atbildētājs nav izvērtējis arī uzliktā naudas soda samērīgumu un pamatojis to, tādējādi pārkāpjot APL nostiprināto samērīguma principu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 21.janvāra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 4.februāra lēmumu procesā pieaicinātas personas, kuras iestāde konkrētajā lietā atzinusi par cietušajiem, proti, dzīvojamās mājas */adrese/*, Rīgā, dzīvokļu Nr.12, 13., 14. un 17. īrnieki - *A.A.*, *A.L.*, *E.V.* un *S.B.*

[5] 2010.gada 1.februārī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums *(21.lietas lapa)*, kurā norādīts, ka atbildētājs pieteicējas pieteikumu atzīst daļā. Paskaidrojumā norādīti šādi apsvērumi.

[5.1] Administratīvo pārkāpumu lietas tiek skatītas saskaņā ar LAPK. LAPK mērķis ir atšķirīgs no APL definētā mērķa, jo realizē valsts represīvo mehānismu attiecībā pret indivīdu, kurš veicis likumpārkāpumu. Tādējādi atsaukšanās uz APL kā uz speciālo normatīvo aktu administratīvo pārkāpumu lietās ir nepamatota.

[5.2] Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā iekļaujamos rekvizītus noteic LAPK 274.pants, nevis APL 67.pants. Galveno lietderības apsvērumu administratīvo pārkāpumu lietās ir izdarījis likumdevējs, atzīstot noteiktu darbību vai bezdarbību par publiski sodāmu. Tādējādi samērīgums vērtējams vienīgi ievērojot LAPK 21., 32. un 22.panta prasības.

[5.3] Atbildētājs atzīst, ka kļūdas dēļ 2009.gada 1.decembra izsaukums uz sēdi un pārsūdzētais lēmums nosūtīti uz nepareizu adresi, kā rezultātā pieteicēja nevarēja realizēt LAPK 260.pantā noteiktās tiesības. Tomēr pieteicējai ir tiesības sniegt paskaidrojumus jebkurā procesa stadijā, tas ir, pirms lietas skatīšanas komisijā, kā arī lietas izskatīšanas gaitā tiesā. Fakts, ka pieteicēja komisijas sēdē nesniedza paskaidrojumus, neizslēdz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu kā tādu.

[5.4] Atbildētāja ieskatā, alternatīva ūdens ņemšanas vieta nevar kalpot par līdzvērtīgu ūdens padevi, kā tas ir paredzēts īrnieku noslēgtajos dzīvojamo telpu īres līgumos.

Fakts, ka ūdensvads pēc tā salabošanas aizsala, nevar būt administratīvā pārkāpuma faktu izslēdzošs, jo izīrētājam nepārtraukti jārūpējas par inženierkomunikāciju stāvokli, kā to paredz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 40.pants.

[5.5] Faktu, ka pamatpakalpojums netika nodrošināts ilgstošu laika periodu, apliecina Rīgas pilsētas Īres valdes 2009.gada 20.augusta, 2009.gada 24.septembra un 2009.gada 27.oktobra apsekošanas akti.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata. Pieteicējas pārstāve īpaši uzsvēra, ka, pieteicējas ieskatā, piemērotais sods ir nesamērīgi liels, jo pieteicēja no savas puses bija centusies iespēju robežās nodrošināt īrniekus ar ūdens padevi, izveidojot alternatīvu ūdens piegādi pagalmā. Pieteicējas pārstāve arī norādīja, ka saskaņā ar viņas rīcībā esošo informāciju, par šāda veida pārkāpumu piemērotais sods parasti esot Ls 200-Ls 300 par katru dzīvokli, kuram netiek nodrošināts pamatpakalpojums (viņai zināmajā lietā gan nebija nodrošināts ne tikai ūdens, bet arī apkure).

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis pieteikumu atzina daļā par piemērotā soda apmēru. Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka konkrētajā gadījumā piemērotais sods tiešām esot nesamērīgi

liels, tāpēc būtu pieļaujams to samazināt *(sk. 140.lietas lapu)*. Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka saskaņā ar viņam zināmo iestādes praksi, par šāda veida pārkāpumu pēdējā laikā parasti nosakot sodu apmēram 200 latu apmērā par katru dzīvokli, kurā īrniekam netiek nodrošināts pamatpakalpojums.

[8] Cietušās personas šajā lietā (konkrēto dzīvokļu īrnieki) uz tiesas sēdi nebija ieradušās un nebija lūgušas tiesu skatīt lietu bez viņu klātbūtnes. Pieteicējas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka pašlaik konkrētās personas attiecīgajā dzīvojamā mājā vairs nedzīvo, līdz ar to, iespējams, esot zaudējušas interesi par šo lietu.

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus un uzklausījusi procesa dalībnieku viedokli, atzina, ka lietu pēc būtības iespējams izskatīt bez cietušo personu klātbūtnes.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums par administratīvā soda piemērošanu pieteicējai ir grozāms, samazinot pieteicējai piemērojamā naudas soda apmēru.

[10] Konkrētajā lietā procesa dalībnieku starpā ir strīds par to, vai pieteicēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojuma (ūdens piegādes) nenodrošināšanu dzīvojamo telpu īrniekiem.

No pieteikuma tiesai, pieteicējas pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē, atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē tiesa secina, ka procesa dalībnieku starpā nav strīda par lietā noskaidrotajiem faktiem kā tādiem, bet ir strīds par to, kā šie fakti ir vērtējami. Pieteicēja uzskata, ka, tā kā pieteicēja īrniekiem bija nodrošinājusi alternatīvu ūdens piegādes veidu (ūdeni varēja iegūt pagalmā), tad konkrētajos apstākļos nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja nav nodrošinājusi īrniekiem pamatpakalpojuma sniegšanu. Pieteicējas ieskatā, pieteicēja ir darījusi visu iespējamo, lai pienācīgi nodrošinātu īrniekus ar pamatpakalpojumu. Tāpat pieteicēja apšauba, vai laiku, kamēr īrniekiem nebija nodrošināta ūdens padeve dzīvokļos, var vērtēt kā ilgstošu.

Procesa dalībnieku starpā nav strīda par to, ka pieteicējai piemērotā soda apmērs ir vērtējams kā nesamērīgi liels.

[11] Vispirms tiesa izvērtēs, vai konkrētajā gadījumā iestāde pamatoti secinājusi, ka pieteicējas darbībās ir administratīvā pārkāpuma sastāvs un līdz ar to pieteicēja ir saucama pie administratīvās atbildības. Ja tiesa atzīs, ka pieteicēja pie administratīvās atbildības saukta pamatoti, tiesa tālāk vērtēs pieteicējai piemērotā soda apmēru.

[12] Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu administratīvi sodītu (un lēmums par sodīšanu būtu tiesisks un pamatots), jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse *(sal. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punkts)*.

Konkrētajā gadījumā pārsūdzētais lēmums ir pamatots ar LAPK 150.^{3}pantu un likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3} panta pirmās daļas septīto daļu.

LAPK 150.^{3}pants noteic, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, - uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz tūkstoš latiem, bet juridiskajām personām – līdz desmittūkstoš latiem.

Tādējādi LAPK 150.^{3}pants paredz administratīvo atbildību par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus. Proti, LAPK 150.^{3}pants ir blanketa tiesību norma, kura nosaka atbildību par

pārkāpumu, kas izriet no citu tiesību normu pārkāpuma, un piemērojama tikai tad, ja citā normatīvajā aktā ir precīzi noteikts tiesiskais pienākums un tā izpildes kārtība, bet persona to nav ievērojusi.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.panta pirmās daļas 1.punktā definēts pamatpakalpojumu jēdziens, proti, pamatpakalpojumi ir tādi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, t.i., apkure, *aukstais ūdens*, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana.

No likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītās daļas izriet, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka izīrētāju vai pamatpakalpojuma sniedzēju saskaņā ar LAPK 150.^{3}pantu var saukt pie administratīvās atbildības tad, ja ir konstatējams, ka šī persona nav nodrošinājusi (ir pārtraukusi vai nav uzsākusi) pamatpakalpojumu sniegšanu, kaut arī īrniekam nav šo pakalpojumu samaksas parāds.

[13] Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu panta pirmajā daļā minētos faktus citstarp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video) (..)).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi un citi dokumenti.

[14] Pārbaudot izskatāmajā lietā iegūtos pierādījumus, tiesa konstatē:

[14.1] Dzīvojamās mājas */adrese/*, Rīgā, iedzīvotāji 2009.gada 30.jūlijā vērsās Rīgas domes Īres valdē ar iesniegumu *(35.lietas lapa)*, kurā norādīts, ka 2009.gada 15.jūlijā mājas dzīvokļos tika atslēgts ūdens (aukstais un karstais). Pagalmā speciāli tika ierīkots krāns aukstā ūdens ņemšanai. Īrniekiem esot paskaidrots, ka ūdens netikšot pieslēgts, kamēr notiks remonts un cauruļu nomaiņa. Līdz 2009.gada 30.jūlijam nekādi remontdarbi neesot uzsākti. Īrniekiem esot paskaidrots, ka remontu sākšot, tiklīdz tiks apstiprināta tāme. Mājā dzīvojot arī veci, slimi pensionāri un mazi bērni. Spēkā ir vecais īres līgums, kurā ir paredzēta pieeja ūdenim dzīvoklī. Šī līguma daļa no mājas īpašnieka puses netiek pildīta.

[14.2] 2009.gada 20.augustā Rīgas pilsētas Īres valde veica apsekošanu un sastādīja aktu *(32.lietas lapa*), kurā norādīts, ka dzīvoklī Rīgā, */adrese/*, Nr.14, kurš atrodas mūra ēkas otrajā stāvā, atslēgta ūdens padeve. Dzīvoklī kanalizācija darbojas, elektrība un gāze ir. Dzīvoklis ir sakopts un tīrs.

Dzīvoklī Nr.12, kurš atrodas ēkas pirmajā stāvā, atslēgta ūdens padeve, kanalizācija darbojas, gāze un elektrība ir.

Dzīvoklī Nr.13 nav ūdens padeves, kanalizācija darbojas, elektrība un gāze ir. Dzīvoklī ilgstoši nav veikts kosmētiskais remonts.

Dzīvoklī Nr.16 nav ūdens padeves, dzīvoklis tīrs un kārtīgi uzturēts, kanalizācija darbojas, elektrība un gāze ir. Ūdens padeve ēkas īrniekiem tiek nodrošināta no krāna pagalmā.

[14.3] 2009.gada 7.septembra dzīvojamās mājas */adrese/* iedzīvotāju *A.L.*, *Ņ.M.*, *E.V.*, *D.C.* prasībā SIA „Linden" (*63.lietas lapa*) norādīts, ka no 2009.gada 15.jūlija */adrese/* atslēgta ūdens padeve dzīvokļos. SIA "Linden" aizbildinās ar remontu, kurš nenotiek, un vienpersoniski lauzusi īres līgumu, kurā norādīta ūdens padeve dzīvokļos. Par īri un ūdeni iedzīvotāji maksā regulāri. Iesniedzēji lūguši steidzīgi atjaunot ūdens piegādi */adrese/* dzīvokļos.

[14.4] 2009.gada 7.septembra *A.L.* (*/adrese/*, 13.dzīvokļa īrnieces) iesniegumā *(36.-37.lietas lapa)* atkārtoti lūgts Rīgas pilsētas Īres valdei steidzamības kārtībā izskatīt dzīvojamās mājas */adrese/*, , iedzīvotāju sūdzību par ūdensvada un ūdens neesamību dzīvokļos. Iesniegumā norādīts, ka 2009.gada 15.jūlijā, aizbildinoties ar remonta nepieciešamību, SIA "Linden" darbinieki atslēdza dzīvojamo māju */adrese/* no ūdens padeves. Remonts nenotiek un SIA "Linden" ļaunprātīgi, nelikumīgi, laužot īres līgumu, kategoriski atsakās pieslēgt ūdens padevi dzīvokļos. Iesniedzēja lūdz atkārtoti konstatēt faktu par ūdens padeves neesamību dzīvokļos. 2009.gada 20.augustā komisija no Īres valdes viena cilvēka sastāvā izturējās neiecietīgi, aizvainojoši pret 13.dzīvokļa īrnieci pensionāri *Ņ.M.* Akta kopijā norādīts, ka 13.dzīvoklī ilgstoši nav ticis veikts kosmētiskais remonts. Tas neatbilst īstenībai, jo kosmētiskais remonts veikts 2008.gadā un 2009.gadā.

[14.5] 2009.gada 24.septembrī Rīgas pilsētas Īres valde atkārtoti veica apsekošanu un sastādīja apsekošanas aktu *(33.lietas lapa*), kurā norādīts, ka Rīgā, */adrese/*, ūdens padeve ir atslēgta visai mājai.

Ūdeni mājas iedzīvotāji var dabūt pagalmā no krāna.

[14.6] 2009.gada 27.oktobrī Rīgas pilsētas Īres valde atkārtoti veica apsekošanu un sastādīja apsekošanas aktu *(34.lietas lapa*) par to, ka Rīgā, */adrese/*, dzīvoklis Nr.12 ir auksts, mitrs, apkures baterijas tek, jo nav nolaists ūdens, un draud pārplīst, līgums ir no 1969.gada 20.augusta.

Dzīvoklis Nr.13 ir auksts, mitrs, līgums ir no 1967.gada. Dzīvoklis no īrnieka puses uzturēts tīrs.

Dzīvoklis Nr. 14 ir auksts, mitrs. Dzīvoklī jūtama tvana smaka, bet īrniece nevar pati kurināt dzīvokli, krāsnis sabrukušas.

Dzīvoklis Nr.17 ir auksts, mitrs, vannas istabā nokritušas flīzes no mitruma. No mitruma, pelējuma dzīvoklis smako.

Aukstais ūdens nodrošināts sētā no mājas pagraba. Nav nopakots. Pie pirmā sala ūdensvads aizsalis. Dzīvokļos nevar nomazgāties, normāli lietot ūdeni, izmantot tualeti.

[14.7] Rīgas domes Administratīvajai komisijai adresētajā 2009.gada 1.decembra *A.L.* ziņojumā (*45.lietas lapa*) norādīts, ka 2009.gada 15.jūlijā SIA "Linden", nebrīdinot un bez redzama iemesla, atslēdza */adrese/* iedzīvotājiem ūdens padevi, aizbildinoties ar remontu un naudas trūkumu. Pēc regulāriem un atkārtotiem zvaniem ūdens padeve netika atjaunota. 2009.gada 7.septembrī SIA "Linden" pārstāvji tikuši rakstveidā informēti, Rīgas domes Īres valdē bijušas 3 komisijas un Īres valdes sēde, bet rezultāta nav – ūdens padeve nav atjaunota. 2009.gada 30.novembra vakarā pirms Rīgas domes Administratīvās komisijas sēdes ūdeni pieslēdza, bet apkures nav. Dzīvoklī dzīvo daudzbērnu ģimene, māja mitra, auksta. SIA "Linden" nesniedz mājas */adrese/* iedzīvotājiem pamatpakalpojumus. Parādu nav. Viss apliecināts ar dokumentiem, ir vecais īres līgums. Iesniedzēja lūgusi risināt šo jautājumu.

[14.8] 2009.gada 15.decembra *A.L.* iesniegumā Rīgas domes Administratīvajai komisijai *(74.lietas lapa)* norādīts, ka dzīvojamajai mājai */adrese/* nav pieslēgta centrālapkure, turklāt dzīvokļa Nr.14 īrniecei *E.V.* vēl joprojām nav ūdens. Iesniedzēja uzskata, ka SIA "Linden" nesniedz dzīvojamās mājas */adrese/* iedzīvotājiem pamatpakalpojumus.

[14.9] No dzīvojamo telpu īres līguma *(38.-40.lietas lapa)*, kurš noslēgts 1980.gada 22.maijā starp iznomātāju *N.D.* un īrnieci *R.V.*, izriet, ka iznomātājs izīrē īrniekam un viņa ģimenes locekļiem bez termiņa ierobežojuma dzīvojamās telpas Rīgā, */adrese/*, dzīvokli Nr.14, kas sastāv no 4 istabām 65,87 kv.metru platībā. Pielikumā pie dzīvojamo telpu īres līguma (pasē) *(41.lietas lapa)* norādīts, ka telpas iekārtotas ar centrālapkuri, ūdensvadu un kanalizāciju.

[14.10] No dzīvojamo telpu īres līguma *(51.lietas lapa)*, kurš 1981.gada 21.maijā noslēgts starp iznomātāju *N.D.* un īrnieku *O.L.* (ar grozījumiem 1992.gada 22.septembrī – *A.L.*), izriet, ka iznomātājs izīrē īrniekam un viņa ģimenes locekļiem bez termiņa ierobežojuma dzīvojamās telpas Rīgā, */adrese/*, dzīvokli Nr.13, kas sastāv no 2 istabām 30,31 kv.metru platībā.

Pielikumā pie dzīvojamo telpu īres līguma (pasē) *(52.lietas lapa)* norādīts, ka telpas iekārtotas ar centrālapkuri, ūdensvadu un kanalizāciju.

Lietas materiālos ir Namu pārvaldes pārvaldnieka dzīvesvietas izziņa Nr.1 *(50.lietas*

lapa) par to, ka dzīvojamā platība Rīgā, */adrese/*, dzīv.13, kas pieder SIA "Melins", nodota *A.L.* lietošanā saskaņā ar 1992.gada 22.septembra īres līgumu Nr.VL-117.

[14.11] 2009.gada 11.novembrī pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols *(47.lietas lapa)*, kura saturs atspoguļots šā sprieduma 1.punktā.

Protokolā norādīts, ka protokols sastādīts namīpašnieka pilnvarotās personas *B.P.* klātbūtnē. Protokolu pilnvarotā persona ir parakstījusi.

Protokolā norādītas 3 cietušās personas – *M.G., Ņ.M.* un *S.B.*

[14.12] 2010.gada 2.marta Administratīvajai rajona tiesai adresētajā *A.L.* un *E.V.* rakstveida paskaidrojumā *(99.lietas lapa)* apliecināts, ka, pirmkārt, no 2009.gada 15.jūlija ļaunprātīgi tika atslēgta ūdens padeve */adrese/*, tai skaitā arī aukstais ūdens. Nekādi remonta darbi netika ne plānoti, ne veikti. Otrkārt, 2009.gada 1.decembrī bija jānotiek Administratīvās komisijas sēdei, un 2009.gada 30.novembra vakarā bez remonta darbu veikšanas tika padots ūdens dzīvokļos, bet 14.dzīvoklī ūdens netecēja. 2009.gada 16. un 17.decembrī sāka aizsalt ūdensvadi un telefoniski par radušos situāciju tika informēta */amats/ B.P.* un SIA "Linden" pārstāve *T.V.* Nekādas darbības, lai uzlabotu radušos situāciju, netika veiktas, kā rezultātā mājā */adrese/* izveidojās avārijas situācija – aizsala ūdensvadi un kanalizācija. Māja netika pieslēgta centrālajai apkurei. Saskaņā ar AS "Rīgas siltums" datiem mājai */adrese/* parādu par siltumu nebija. No centrālās apkures pieslēgšanas SIA "Linden" atteicās vienpersoniski.

[14.13] 2010.gada 2.marta Administratīvajai rajona tiesai adresētajā *S.B.* rakstveida paskaidrojumā *(lietas 102.lapa)* norādīts, ka no 2009.gada 15.jūlija */adrese/*, tika atslēgta aukstā ūdens padeve dzīvokļos. Spēkā ir vecais īres līgums, kur norādīta ūdens padeve dzīvokļos (ūdensvads). Nekādi remontdarbi netika plānoti un nav veikti. 2009.gada decembra mēneša vidū sāka aizsalt ūdensvadi un aizsala arī kanalizācija. Mājā ir centrālā apkure, kas arī atzīmēta īres līgumā. SIA "Linden" patvaļīgi to atslēdza. Parādu nebija. No 2009.gada 15.decembra SIA "Linden" nav sazinājusies ar iesniedzēju par ūdens piegādi. Iesniedzēja uzskata, ka viņai pamatpakalpojumi nav sniegti.

[15] Izvērtējot iepriekš norādītos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nav strīda par to, ka laikā, par kuru šajā lietā ir piemērots administratīvais sods, pieteicēja bija (joprojām ir) dzīvojamās mājas */adrese/*, Rīgā, dzīvokļu Nr.12., 13., 14. un 17. izīrētājs. Tāpat pieteicēja nav norādījusi, ka šo dzīvokļu īrniekiem laikā, kad tika pārtraukta ūdens padeve dzīvokļos, par šo pakalpojumu būtu bijis samaksas parāds.

No minētajiem pierādījumiem vienlaikus secināms, ka dzīvojamā mājā */adrese/*, Rīgā, sākotnēji bija nodrošināta ūdens padeve dzīvokļos, bet kopš 2009.gada 15.jūlija tā tika pārtraukta (īrnieki norādījuši šo datumu, īres valde ūdens padeves pārtraukšanas faktu pirmo reizi konstatējusi 2009.gada 20.augustā). Pēc tam ūdens padeve tika atjaunota 2009.gada 30.novembrī, bet pēc neilga laika ūdens vada aizsalšanas dēļ ūdens padeve dzīvokļos atkal netika nodrošināta.

Pieteicēja šos faktus nenoliedz, bet norāda, ka tie vēl neliecina par to, ka dzīvokļu īrniekiem līdz ar to tika pārtraukta pamatpakalpojuma (ūdens) sniegšana. Pieteicējas ieskatā, konkrētajā lietā jāņem vērā tas, ka ūdens ieguve dzīvojamās mājas īrniekiem bija nodrošināta pagalmā pie krāna, līdz ar to neesot pamata apgalvojumam, ka pieteicēja bija pārtraukusi pamatpakalpojuma – ūdens - sniegšanu īrniekiem.

Tiesa šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt. Tiesas ieskatā, ūdens ņemšanas krāna novietošana mājas pagalmā nav uzskatāma par aukstā ūdens piegādes pienācīgu nodrošināšanu, jo minētā nama dzīvokļu labiekārtotības pakāpe un komunikācijas paredz to, ka aukstā ūdens piegāde notiek dzīvojamā telpā pa ūdensapgādes krānu (par ko, pirmkārt, liecina tas, ka pirms 2009.gada 15.jūlija ūdens padeve dzīvokļos bija, turklāt no lietas materiālos esošajiem īres līgumiem izriet, ka dzīvokļi īrniekiem tika izīrēti ar atrunu par ūdens padevi dzīvoklī). Arī pati pieteicēja nav noliegusi, ka vispār konkrētajā mājā bija paredzēta ūdens piegāde dzīvokļos, vienīgi norāda, ka tā tika pārtraukta objektīvu apsvērumu dēļ, proti, jo bija nepieciešams remonts. Tiesa uzskata, ka ūdens padeve dzīvoklī un ūdens ieguve no krāna pagalmā nav

līdzvērtīgi ūdens apgādes pakalpojuma sniegšanas veidi, līdz ar to ūdens krāna izvietošana dzīvojamās mājas pagalmā nevar aizvietot ūdens padevi dzīvokļos *(pie analogām atziņām līdzīgā lietā nonākusi arī Administratīvā apgabaltiesa – sk., piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr. A42598607).*

Tiesas ieskatā, apstākli, ka pieteicēja ir centusies nodrošināt, lai dzīvojamās mājas īrniekiem būtu iespējams iegūt ūdeni vismaz mājas pagalmā, līdz ar to var vērtēt, nosakot pieteicējai piemērojamā soda mēru, bet tas neliecina par to, ka pārkāpums vispār nav bijis.

Tādējādi tiesa konstatē, ka pieteicējas darbībās, 2009.gada 15.jūlijā pārtraucot ūdens padevi dzīvojamās mājas */adrese/*, Rīgā, dzīvokļos (tostarp, dzīvokļos, par kuriem tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols šajā lietā), ir konstatējama LAPK 150.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse.

[16] Attiecībā uz to, vai konkrētajā gadījumā pieteicējas darbībās konstatējama arī administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse, pieteicēja ir norādījusi, ka ir darījusi visu no sevis objektīvi atkarīgo, lai pienācīgi nodrošinātu ūdens padevi dzīvokļos. Proti, pieteicēja ūdens padevi dzīvokļos esot pārtraukusi tāpēc, ka bijis nepieciešams remonts, un remonta laikā pieteicēja esot nodrošinājusi īrniekiem iespēju saņemt ūdeni pagalmā.

Tiesas ieskatā, minētie pieteicējas argumenti nav pietiekami, lai atzītu, ka pieteicēja līdz ar to nav vainojama pamatpakalpojuma sniegšanas pārtraukšanā. Kā jau minēts, konkrētajā gadījumā ūdens padeve dzīvokļos sakarā ar remontu tika pārtraukta jau no 2009.gada 15.jūlija līdz pat 2009.gada 30.novembrim, bet pēc tam no 2009.gada decembra vidus ūdens padeve tika pārtraukta, jo bija aizsalis ūdensvads.

Kā savā praksē atzinusi Administratīvā apgabaltiesa, pat pusotru mēnesi ilgs ūdens padeves pārtraukums ir vērtējams kā nesamērīgi ilgs, jo dzīvē gūtie novērojumi liecina, ka ūdens sistēmu remontam objektīvi nepieciešamais laiks ir apmēram divas nedēļas *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 11.oktobra spriedumu lietā Nr. A42598607).* Turklāt konkrētajā gadījumā no lietas materiāliem konstatējams, ka pēc ūdens padeves pārtraukšanas ilgu laiku nekādi remontdarbi faktiski netika veikti (kā norāda pati pieteicēja, 2009.gada jūlijā tikai tika uzsākta remontdarbu tāmes sagatavošana, bet ūdens vads faktiski ticis saremontēts tikai 2009.gada decembra sākumā). Savukārt tas, ka neilgi pēc remonta ūdensvads esot aizsalis, tiesas ieskatā, liecina par to, ka izīrētājs nepienācīgi veic savu pienākumu uzturēt ūdens apgādes sistēmu darba kārtībā. Auksts laiks ziemā mūsu valstī nav neierasta parādība, tāpēc izīrētājs nevar aizbildināties ar to, ka ūdens netiek piegādāts sala dēļ. Turklāt, pat ja ūdens vads nebūtu aizsalis, jebkurā gadījumā vairāku mēnešus garumā līdz pat 2009.gada decembrim konkrētās dzīvojamās mājas dzīvokļos ūdens padeve nebija nodrošināta, ko pieteicēja nenoliedz.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka pieteicēja ir vainojama konkrētā administratīvā pārkāpuma pieļaušanā.

Tiesa vienlaikus atzīst, ka pārkāpums konkrētajā gadījumā vērtējams kā ilgs. Proti, tiesas ieskatā, vairāki mēneši, kas dzīvojamās mājas īrniekiem ir jāpavada, pienācīgi nesaņemot pamatpakalpojumu, kas ir ikdienas sadzīves nepieciešamība, ir vērtējams kā ilgs, vēl jo vairāk tāpēc, ka lielāko daļu no šā laika pieteicēja neveica aktīvus remontdarbus. Kā jau minēts, Administratīvā apgabaltiesa šo pārkāpumu kā ilgu ir vērtējusi jau pie tādiem apstākļiem, kad ūdens padeve bijusi pārtraukta uz pusotru mēnesi. Šajā lietā ūdens padeve līdz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanai tika pārtraukta uz apmēram četriem mēnešiem.

[17] Ievērojot iepriekš minēto un ņemot vērā, ka pieteicēja šajā lietā nav norādījusi, ka ūdens padeve tika pārtraukta tā iemesla dēļ, ka īrnieki par šo pamatpakalpojumu nebūtu savlaicīgi maksājuši, tiesa secina, ka iestāde pamatoti pieteicējas rīcībā konstatējusi LAPK 150.^{3}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu. Tādējādi tiesa atzīst, ka pieteicēja ar pārsūdzēto lēmumu pamatoti saukta pie administratīvās atbildības.

[18] Attiecībā uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem par to, ka pieteicējas pārstāvis

netika pienācīgi uzaicināts uz lietas izskatīšanu, kuras rezultātā tika pieņemts pārsūdzētais lēmums, tiesa piekrīt, ka šāda iestādes kļūda ir vērtējama kā procesuāls pārkāpums. Tomēr, tiesas ieskatā, tas nav tik būtisks procesuāls pārkāpums, lai tā dēļ pārsūdzēto lēmumu atceltu. Tiesas ieskatā, pieteicējas pārstāvja neuzklausīšana konkrētajā gadījumā nav ietekmējusi pārsūdzēto lēmumu pēc būtības (vismaz attiecībā uz to, vai pieteicēja vispār ir saucama pie administratīvās atbildības). Turklāt, lai arī pieteicējai netika nodrošināta pienācīga iespēja izteikties par lietas apstākļiem pirms lēmuma pieņemšanas iestādē, tas nav kavējis pieteicēju pilnvērtīgi izmantot savas procesuālās tiesības tālākajā procesa gaitā, iesniedzot pieteikumu tiesā un sniedzot paskaidrojumus par lietas apstākļiem tiesai.

[19] Tālāk tiesa izvērtēs to, kāds soda mērs par pieteicējas pārkāpumu konkrētajā gadījumā būtu uzskatāms par adekvātu un samērīgu. Kā jau minēts, gan pieteicējas pārstāve, gan atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka piemērotais soda mērs konkrētajā gadījumā esot nesamērīgi liels. Atbildētāja pārstāvis līdz ar to pieteikumu daļēji atzina, norādot, ka tiesai būtu jālemj par piemērotā naudas soda grozīšanu, to samazinot.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

No minētās tiesību normas izriet, ka soda mērķis ir nodrošināt, lai sodītā persona apzinātos savu kļūdu un turpmāk ievērotu tiesību normas, kā arī lai citas personas tiktu preventīvi atturētas no šādu pārkāpumu izdarīšanas. Līdz ar to piemērotā soda apmēram jābūt tādam, lai šo mērķi sasniegtu.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par konkrēto pārkāpumu likumdevējs LAPK 150.^{3}pantā ir noteicis ļoti plašu sankcijas apmēru – līdz pat 10 000 latu, nenosakot sankcijas minimālo robežu.

Nosakot pieteicējai piemērojamā soda apmēru, tiesas ieskatā, konkrētajā gadījumā jāvērtē tas, ka pieļautais pārkāpums ir ilgstošs, kas cietušajām personām, līdz ar to ir radījis būtiskas neērtības. Vienlaikus jāņem vērā, ka pieteicēja no savas puses centās nodrošināt, lai dzīvojamās mājas iedzīvotāji vispār nepaliktu bez ūdens, un izvietoja ūdens ņemšanas krānu pagalmā. Tāpat jāņem vērā prakse līdzīgās lietās. Kā tiesas sēdē paskaidroja atbildētāja pārstāvis, parasti par šādu pārkāpumu tiekot noteikts naudas sods vidēji 200 latu apmērā par katru dzīvojamo telpu, kuras īrniekam pamatpakalpojuma padeve tiek pārtraukta. Pārbaudījusi Tiesu informācijas sistēmā pieejamo informāciju, tiesa secina, ka līdzīgās lietās piemērotā soda apmērs svārstās no 200-500 latiem par katru dzīvokli, kuram pamatpakalpojums nav sniegts apmēram tādu pašu laiku, kāds šajā lietā, vai ilgāku *(sk., piemēram, spriedumus lietā Nr.A420617010, lietā Nr.A420570310, lietā Nr.A42674007, lietā Nr. A42943609, lietā Nr.A42534008, lietā Nr.A420732910, lietā Nr.142091810, lietā NrA420637110 un lietā Nr.A42792309).*

Konkrētajā gadījumā ar pārsūdzēto lēmumu pieteicēja ir saukta pie administratīvās atbildības par pamatpakalpojuma – ūdens padeves - nenodrošināšanu četros dzīvokļos. Līdz ar to tiesa uzskata, ka pieteicējas pārkāpumam adekvāts būtu administratīvais sods Ls 800 apmērā (Ls 200 par katru pārsūdzētajā lēmumā norādīto dzīvokli, kura īrniekam pieteicēja bija pārtraukusi ūdens sniegšanu). Tiesas ieskatā, administratīvā soda mērķi konkrētajā gadījumā būs iespējams sasniegt ar šāda apmēra sodu, jo tas ir pietiekoši bargs, lai liktu pieteicējai apzināties savas rīcības prettiesiskumu un darīt visu iespējamo, lai nākotnē šādas situācijas neatkārtotos. Līdz ar to tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir grozāms un pieteicējai piemērojams administratīvais sods Ls 800 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

grozīt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2009.gada 15.decembra lēmumā Nr.D57 45-9 (administratīvā pārkāpuma protokols CB Nr.008723) noteikto **administratīvā soda apmēru** no Ls 5000 (piectūkstoš latiem) **uz Ls 800** (astoņsimt latiem), bet **pārējā daļā** sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Linden" sūdzību **noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ I.Višķere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese

I.Višķere
Rīgā, 2012.gada 29.februārī